

βαίνοντα, καὶ τοῖς μὲν διὰ πάντων συμβαίνει διελθεῖν τῶν αὐτῶν παθημάτων, τοῖς δὲ διὰ πολλῶν, οἷς πολλὰ, τοῖς δὲ δι' ὀλίγων, τοῖς δὲ δι' οὐθενός, ὅσοις μηδέν.

(\*) 10. Εἰσὶ δὲ τινες αἱ πάσχουσί τι τοιοῦτον ὃ καλοῦ-  
 5 σιν ἐξανεμοῦσθαι· δεῖ δὴ καὶ τοῦτο μὴ πάσχειν. Ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον πάθος· ὅταν συγγένωνται τῷ ἀνδρὶ, οὔτε προϊέμε-  
 ναι δῆλαι τὸ σπέρμα, οὔτε κυῖσκονται· διὸ καὶ καλεῖται ἐξανεμοῦσθαι. Αἷτιον δὲ τοῦ πάθους ἡ ὑστέρα, ὅταν ᾗ λίαν  
 10 ξηρά· ἐλκύσασα γὰρ πρὸς αὐτὴν τὸ ὑγρὸν ἀφήσιν ἔξω, τὸ δὲ κατασκελετεύεται, καὶ μικρὸν τι γινόμενον ἐξ αὐτοῦ ἀπέπεσέ τε καὶ ἔλαθε διὰ μικρότητα ἐξίον. Καὶ ὅταν μὲν τοῦτο σφόδρα πάθῃ ἡ ὑστέρα καὶ γένηται ὑπέρξηρος, ταχύ  
 τε ἀπέβαλε· καὶ ταχὺ δῆλον γίνεται ὅτι οὐ κύει· ἐὰν δὲ μὴ σφόδρα ταχέως ταῦτα ποιῇ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ δοκεῖ  
 15 κύειν ὃ ἂν ἔχῃται πρὸς αὐτῇ, ἕως ἀποβάλλῃ. Καὶ ὅμοια συμβαίνει ταχὺ ταύταις πάθη οἷα ταῖς ὀρθῶς κυούσαις, καὶ ἐὰν γίνηται πολὺς χρόνος, αἶρεται ἡ ὑστέρα, ὥστε φανερώς δοκεῖ κύειν, ἕως ἂν ἀποπέσῃ· τότε δ' ὁμοία ἐγένετο οἷα πρὸ τοῦ ᾗν. Ἀναφέρουσι δὲ τοῦτο τὸ πάθος εἰς τὸ δαιμόνιον· ὃ ἐστὶ  
 20 θεραπευτὸν, ἐὰν μὴ φύσει τοιαύτη ᾗ σφόδρα, πάσχουσα δ' ἐπὶ ποσόν. Σημεῖον δὲ τοῦ μὴ τοιαύτας εἶναι, ἐὰν φαίνωνται μὴ προϊέμεναι, ὅταν λάβωσι παρὰ τοῦ ἀνδρός καὶ μὴ συλλάβωσιν.

15. Ἐχῃται πρὸς αὐτῇ] ἔχῃ αὐτὴ πρὸς αὐτὴν. — 20-21. Σφόδρα πάσχουσα τὸ πάσχον Bk.

(\*) Chez Bk., cette section est à la place de notre sect. 5, p. 401, lig. 18.